

[Aage Fogh.]

til Stede; derfor anser jeg det for at være nødvendigt, at Loven fornyes.

Det af Det frie Folkeparti forelagte Lovforslag om Laan til Indfrielse af Høstpantebreve kan jeg tilsige mit Partis Villighed til at behandle, hvis det kommer i Udvalg, men jeg gør opmærksom paa, at jeg i Almindelighed vil finde det noget farligt at komme ind paa en Lovgivning af denne Form, hvorefter almindelig Driftskredit skal afvikles paa 5 Aar. Jeg er bange for, at det, hvis det blev Coutume, vilde blive til liden Hjælp for de Landmænd, der er i Vanskeligheder. Det vilde hjælpe dem i Aar, men skulde det blive Coutume, at almindelig Pantegæld skal afvikles i Løbet af 5 Aar, vilde det medføre Vanskeligheder senere. Skulde der være Mening i Lovforslaget, maa der i alt Fald tages det Forbehold, at det kun gælder dem, der virkelig er ramt af den daarlige Høst, saa det vil være fuldkommen umuligt for dem at præstere den Betaling, der forfalder efter den gældende Lov ifølge den Pantegæld, de er ude for nu. Jeg tilsiger vor Villighed til Forhandling, idet jeg understreger stærkt, at selve det Princip selvfølgelig maa ændres, hvis der skal blive noget Resultat.

J. S. Foget: Det af Regeringen fremsatte Lovforslag om Forlængelse af Gyldigheden af den gældende Lov kan vi slutte os til med de samme Bemærkninger, som vi gjorde om denne Lov sidst. Ministeren gav os Tilsagn om at udsende Cirkulærer til samtlige Kommunalraad og indskærpe dem, at de skulde paase, at Priserne ikke blev for høje. Dette har den højtærede Minister gjort; vi takker derfor, og vor Tilslutning er selvfølgelig betinget af, at tilsvarende Cirkulærskrivelse udsendes til Kommunalraadene ogsaa i Aar.

For det Lovforslag, som den høje Regering har fremsat om Ændring i Loven om Fortrinsret i Høsten for 1936, efter at vi har fremsat vort Forslag, maa vi takke. Det er et smukt Supplement til det Lovforslag, vi har fremsat, men andet og mere er det ikke. Det er en Indrømmelse af, hvad jeg hævdede ved Forelæggelse af vort Forslag, at Høsten i Aar har været saa elendig, at man ikke kan forlange Høstpantebreve indfriet paa normal Vis, naar

Terminen samtidig staar for Døren. Som eneste Lettelse vil Lovforslaget ikke betyde noget væsentligt, eventuelt Udsættelse af Sagførerudlæg i to Maaneder, men andet ikke. Det vil være meget faa, som, hvis dette Lovforslag alene gennemføres, vil kunne hjælpes, idet de næsten altid vil kunne faa Udsættelse med Terminsrestancerne for disse to Maaneder, i alt Fald en Del af dem. For dem, der paa Grund af den daarlige Høst ikke kan skaffe Penge, indeholder Lovforslaget overhovedet intet.

Men selv for dem, der senere kan skaffe Pengene, er dette ikke nogen Beskyttelse. Jeg skal tillade mig at nævne et Eksempel. En større Korn- og Foderstofforretning i Aarhus har allerede den 15. September i Aar udsendt en rekommanderet Cirkulærskrivelse til dem, som har faaet Korn og Kunstgødning ved Hjælp af denne Lov. I denne Skrivelse er efter Adressen indført — jeg beder om Formandens Tilladelse til et kort Citat — Høstpantebrevets Paa lydende, derefter følger Ordlyden:

„Ved Nærværende meddeler vi Dem, at Deres Skyld til os i Henhold til Pantebrev mod Pant i Høsten for 1936 er forfalden til Betaling *1. Oktober 1936*, og vi maa anmode Dem om at dække Beløbet enten kontant eller ved Kornleverance inden nævnte Dato.

Vi kan ikke gaa med til at give yderligere Henstand og tillader os at gøre Dem opmærksom paa, at Pantebrevet bliver overgivet til retslig Inkasso, saafremt det ikke er indfriet *senest 1. Oktober d. A.*“

Det er et ret stort Firma. Her ser man altsaa, at der er ingen Naade. Min Hjemmelsmand maatte betale 12 Kr. 45 Øre i Rente af 232 Kr. 55 Øre for mindre end et halvt Aar, altsaa ca. 12 pCt. p. a. Den 14. Oktober modtog alle de, der ikke havde faaet betalt, Brev fra Sagfører om at betale straks, da der ellers vilde blive gjort Udlæg, samtidig med at de maatte betale 12 pCt. yderligere i Sagførersalær. Det bliver 24 pCt. i ekstra Omkostninger. Et saadant Eksempel begrundes i højeste Grad, hvad jeg har fremført om selve Loven, og endnu mere, hvad jeg har fremført om Betydningen af Ministerens Forslag om Ændringer; hvis vort Forslag ikke samtidig gennemføres.

Det ærede Medlem Hr. Jensen (Lille-